

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA

Warszawa, dnia 16 września 2008 r.

Druk nr 247

Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie, wnosimy projekt uchwały

w 180. rocznicę urodzin Ojca Honorata Koźmińskiego.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy senatora Stanisława Karczewskiego.

(-) Małgorzata Adamczak	(-) Marek Konopka
(-) Dorota Arciszewska-Mielewczyk	(-) Bronisław Korfanty
(-) Grzegorz Banaś	(-) Sławomir Kowalski
(-) Stanisław Bisztyga	(-) Norbert Krajczy
(-) Krystyna Bochenek	(-) Waldemar Kraska
(-) Jerzy Chróścikowski	(-) Krzysztof Kwiatkowski
(-) Zbigniew Cichoń	(-) Krzysztof Majkowski
(-) Lucjan Cichosz	(-) Adam Massalski
(-) Władysław Dajczak	(-) Rafał Muchacki
(-) Wiesław Dobkowski	(-) Ireneusz Niewiarowski
(-) Jan Dobrzyński	(-) Michał Okła
(-) Janina Fetlińska	(-) Władysław Ortyl
(-) Stanisław Gogacz	(-) Bohdan Paszkowski
(-) Henryk Górski	(-) Andrzej Person
(-) Stanisław Gorczyca	(-) Stanisław Piotrowicz
(-) Maciej Grubski	(-) Zdzisław Pupa
(-) Andrzej Grzyb	(-) Jadwiga Rotnicka
(-) Witold Idczak	(-) Sławomir Sadowski
(-) Kazimierz Jaworski	(-) Władysław Sidorowicz
(-) Piotr Kaleta	(-) Wojciech Skurkiewicz
(-) Stanisław Karczewski	(-) Grażyna Sztark
(-) Maciej Klima	(-) Marek Trzeciński
(-) Paweł Klimowicz	(-) Grzegorz Wojciechowski
(-) Stanisław Kogut	(-) Stanisław Zając

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia..... 2008 r.
w 180. rocznicę urodzin Ojca Honorata Koźmińskiego

Senat Rzeczypospolitej Polskiej w 20. rocznicę beatyfikacji Ojca Honorata Koźmińskiego i w związku z nadchodzącą 180. rocznicą Jego urodzin oddaje hołd dokonaniom tego wybitnego kapłana patrioty, jednego z większych reformatorów życia społecznego i religijnego przełomu XIX i XX wieku.

Ojciec Honorat Koźmiński urodził się 16 października 1829 r. w Białej Podlaskiej. Do kapucynów wstąpił w 1848 r. w Lubartowie, święcenia kapłańskie przyjął w 1852 r. Jego postawa wobec władz carskich, jako gwardiana klasztoru warszawskiego, a później generalnego komisarza prowincji, była pełna godności i patriotyzmu. Po powstaniu styczniowym, gdy w zaborze rosyjskim zakazano działalności zakonów, Ojciec Honorat założył wiele zgromadzeń ukrytych, zarówno męskich, jak i żeńskich, opartych na regule trzeciego zakonu św. Franciszka, w istocie patriotycznych.

Wierny przekonaniu, iż „tu Opatrzność Boża nas postawiła, tu pracować będziemy”, mimo carskich represji Ojciec Honorat Koźmiński zjednoczył wokół swoich działań patriotycznych, charytatywnych i religijnych tysiące osób, wskazując im najważniejsze pola pracy: kształcenie młodzieży, wychowanie dzieci, służbę chorym, opiekę nad ubogimi, wyzyskiwanymi i odrzuconymi, podnoszenie poziomu kulturalnego uwłaszczonego ludu wiejskiego. Był lektorem teologii, kaznodzieją, spowiednikiem i organizatorem, zwracał się również do współczesnych w licznych publikacjach o tematyce religijnej.

Nie doczekał odzyskania przez Polskę niepodległości; zmarł 16 grudnia 1916 r. w Nowym Mieście nad Pilicą, w zakonie, wśród współbraci kapucynów.

Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym 16 października 1988 r., w 10. rocznicę swego pontyfikatu.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej uznaje Ojca Koźmińskiego za godny naśladowania wzór Polaka oddanego sprawom Ojczyzny, wzór działacza społecznego, którego nie zniechęciły skrajnie trudne warunki, poświęcającego się obronie godności Polaków w zniewolonym kraju. Senat oddaje hołd Jego postawie moralnej, wierności wartościom oraz oddaniu Ojczyźnie, która, według słów samego Koźmińskiego, wymaga ciągłej pracy i troski.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do środowisk wychowawczo-oświatowych i naukowych z apelem o popularyzowanie postaci i zasług Ojca Honorata Koźmińskiego.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Uzasadnienie

Proponowana uchwała ma w pierwszym rzędzie, w rocznicę urodzin i beatyfikacji Ojca Honorata Koźmińskiego, służyć oddaniu sprawiedliwości i hołdu człowiekowi, który całe swoje życie poświęcił pracy dla rodaków, uznając apostołstwo i pracę organiczną, organizatorską za swój obowiązek. Całe swoje dojrzałe życie Ojciec Honorat Koźmiński poświęcił realizowaniu dobrowolnie przyjętych zadań.

Ale nie tylko to przemawia za celowością podjęcia przez Senat Rzeczypospolitej uchwały, która przypomni postać Ojca Honorata. Jego dokonania mają wielkie znaczenie współcześnie. Jest pozytywnym wzorcem skutecznego, racjonalnego patrioty. W swojej cichej, samotnej walce wygrywał z wielkim imperium, wbrew planom caratu doprowadzając do wzrostu liczby osób żyjących w zgromadzeniach wówczas, gdy władza administracyjna próbowała zlikwidować zakony będące ostoją polskości. Nie poddał się zwątpieniu wówczas, gdy powstanie styczniowe zostało zduszone przez zaborcę, lecz znalazł i skutecznie rozpowszechnił wzorce pracy organicznej dla Narodu. Inicjował i wspierał działania zmierzające do tego, aby Polacy jak najlepiej przygotowali się do niepodległości, aby mimo ucisku i prześladowań zachowali jak najwięcej dumy, godności i kultury narodowej. Jednoczył wokół wspólnych celów. Rozumiał, podobnie jak najlepsi przedstawiciele Jego generacji, że tylko praca u podstaw, cierpliwa i wytrwała, przynosi owoce. Nieraz większe niż walka zbrojna.

Między innymi dzięki takim jak On żyjemy dziś w wolnej Polsce. Lecz również tej Polsce potrzebni są ludzie wytrwali, cierpliwi, pracowici i mądrzy, którzy potrafią właściwie dobrać i zastosować środki ochrony przed największymi zagrożeniami współczesności, którzy nie poddają się, nie uginają, nie zbaczą z wytyczonego kierunku, są cisi i niezłomni.

Ojciec Koźmiński był wzorem organizatora społecznej aktywności; takich organizatorów – mówiąc językiem współczesności: menedżerów – potrzeba również dziś, gdyż są oni spoiwem organizacji społecznej. Zdolność poświęcenia się dla zbiorowości – nie na wojnie, w walce, lecz w codziennej, cierpliwej, mądrej pracy – charakteryzuje ludzi, którym zawdzięczamy trwanie i rozwój państwa. Osoba pracowitego, skutecznego w działaniu, mądrego nauczyciela zakonnika jest wspaniałym, współczesnym wzorem osobowym. Sięgnijmy do tego, co wartościowe, a co zostawiła nam przeszłość. Przypomnijmy Polaka, który wygrał. My z owoców tego zwycięstwa korzystamy.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
